

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ *

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς κ. Γ. Ἰωακείμογλου, παρουσιάζων τὸ βιβλίον τοῦ Ε. Δανόπουλου, «Ἐσωτερικὴ Παθολογία», Ἀθήναι, 1966, λέγει τὰ ἑξῆς :

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ δίτομον σύγγραμμα τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ ἐν τῇ Ἱατρικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Εὐαγγέλου Δανοπούλου «Ἐσωτερικὴ Παθολογία». Ὁ πρῶτος τόμος (σελ. 1 - 835) περιλαμβάνει τὰς λοιμώδεις νόσους, τὰς παθήσεις τοῦ κυκλοφοριακοῦ συστήματος, τὰς παθήσεις τοῦ αἵματος καὶ τῶν αἰμοποιητικῶν ὀργάνων, καὶ τὰς παθήσεις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος. Εἰς τὸν δεῦτερον τόμον (σελ. 857 - 1661) περιλαμβάνονται αἱ παθήσεις τῶν νεφρῶν καὶ τῶν οὐροφόρων ὁδῶν, αἱ παθήσεις τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, αἱ παθήσεις τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων, αἱ παθήσεις ἐκ διαταραχῶν τοῦ μεταβολισμοῦ, αἱ ἀλλεργικαὶ παθήσεις, αἱ παθήσεις τοῦ κινητικοῦ καὶ ἐρεθιστικοῦ συστήματος καὶ αἱ παθήσεις ἐξ ἐπιδράσεως τοξινῶν καὶ φυσικῶν παραγόντων.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι πρόκειται περὶ πλήρους συγγράμματος περιέχοντος ὅλα τὰ κεφάλαια τῆς παθολογίας. Ἐργάφη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μεγάλης κλινικῆς πείρας τοῦ συγγραφέως, ὁ ὁποῖος διετέλεσε ἐπὶ μακρὰ ἔτη στενὸς καὶ διακεκριμένος συνεργάτης τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου Σπύρου Λιβιεράτου. Ἐπαξίως κατέχει τῶρα τακτικὴν ἔδραν τῆς Παθολογίας.

Τὸ βιβλίον εἶναι ἀπολύτως συγχρονισμένον τόσον ἀπὸ κλινικῆς ὅσον καὶ ἐργαστηριακῆς ἀπόψεως. Λόγω τῶν μεγάλων προόδων τῆς Ἱατρικῆς Ἐπιστήμης, ὁ ἱατρὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λάβῃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ φοιτήσεώς του τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας χρειάζεται διὰ νὰ ἀσκῇ τὸ λειτούργημα τοῦ ἱατροῦ βάσει τῶν νεωτέρων προόδων τῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἐπιμόρφωσις τοῦ ἱατροῦ εἶναι ἀπαραίτητος, ὅχι μόνον χάριν τοῦ πάσχοντος ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ συμφέροντι τῆς Δημοσίας Ὑγείας. Εἰς τὰ προηγμένα κράτη καταβάλλονται μεγάλαι προσπάθειαι διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν τῶν ἱατρῶν.

Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ὑπενθυμίσω ὅτι ὁ ἀειμνήστος ἀκαδημαϊκὸς Μαρίνος Γερούλᾶνος ὤμιλησε τὴν 29ην Μαΐου 1946 ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου περὶ τῆς ἀνάγκης μετεκπαιδεύσεως τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν. Ἡ σύγκλητος τῆς Ἀκαδημίας δὲν παρέλειπε νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς τὰς προτάσεις τοῦ

* Συνεδρία τῆς 11ης Μαΐου 1967.

Μαρίνου Γερουλιάνου περί τοῦ τρόπου μετεκπαιδύσεως τῶν ἱατρῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν προέβη.

Ἀληθὲς εἶναι ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη γίνονται ἀπὸ καθηγητὰς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν μετεκπαιδευτικὰ μαθήματα. Τὴν φιλότιμον αὐτὴν προσπάθειαν ἡ Ἀκαδημία ἐνίσχυσε δι' ἀπονομῆς ἐπαίνου κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου. Εἶναι φανερόν ὅτι τὰ μετεκπαιδευτικὰ μαθήματα δὲν ἐπαρκοῦν διὰ νὰ μεταδώσουν εἰς τοὺς ἱατροὺς τὰς συγχρόνους μεθόδους διαγνώσεως καὶ θεραπείας. Τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Δανοπούλου μεγάλως συμβάλλει εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ὀλίγοι Ἑλληνες ἱατροὶ κατέχουν ξένας γλώσσας διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ μελετήσουν ξένα περιοδικὰ καὶ συγγράμματα. Ἡ ἐπιστημονικὴ τῶν ἀξία δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας τοῦ σήμερον παρουσιαζομένου βιβλίου. Τὸ διακρίνει σαφήνεια καὶ ἀκριβολογία.

Εὐχομαι οἱ Ἑλληνες ἱατροὶ νὰ τὸ ἔχουν ὡς ὄδηγόν κατὰ τὸν καθημερινὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀνακούφισιν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν τῶν.